

pelse har fundet Sted; thi den Lov, som nu kundgjøres, vil jo ikke kunne komme ud uden omtrent samtidigt med den nye Session, og altsaa vil der ikke være Leilighed for Vedkommende til at faae Underretning derom. Dette vilde forøge det Ubillige og Unaturlige, som vilde være i en saadan Følge af Udeblivelse. Men det er dog allerede i sig selv unaturligt, om f. Ex. en Person, der er nær ved 38 Aar, og som maastee har gjort sex Logter, og som derhos er i et saadant huusligt Forhold, som gjorde, at for ham vilde Udskrivningen være særdeles følelig — om han, fordi han ikke møder paa Sessionen, hvor der, hvis han var kommen, aldrig — hverken efter de gamle eller de foreslaaede nye Regler — kunde være blevet Spørgsmaal om hans Udskrivning forlods. Jeg troer, at dette ene Exempel indeholder et afgjørende Beviis for, at man vilde gjøre Uret ved at vedtage § 2 som Norm for den nu forestaaende Udskrivning, og jeg skal derfor ikke — idetmindste ikke for Dieblisset — indlade mig paa det meget Mere, som kunde være at bemærke i den omhandlede Henseende.

S. P. Hansen: Jeg skal tillade mig at understøtte den Mening, som af den høitagtede Landsstingsmand, der nu satte sig, er bleven gjort gjældende, at § 2 i det forelagte Lovudkast maa udgaae. Det forekommer mig, at det maa gjælde, saavel om denne som om enhver anden Bevillingslov, at den maa indskrænke sig til selve Bevillingen, saaledes at man enten antager den, som den er foreslaaet af Regjeringen, eller ogsaa foretager de Modificationer deri, som Thinget maatte finde hensigtsmæssige efter de Oplysninger, som meddeles angaaende selve Bevillingen. Men, i en saadan Bevillingslov at optage de Bestemmelser, der skulle gjælde med Hensyn til Maaden, hvorpaa denne Afgift eller, som her, Udskrivningen, der jo dog er en Beskatning, skal opkræves, det lader sig dog ikke gjøre. Der er, som det ogsaa af den høitærede Landsstingsmand er blevet bemærket, det Særegne herved, at saadanne Bestemmelser kun vilde komme til at gjælde for eet Aar, og de maatte saaledes hvert Aar fornyes, eller give Anledning til bestandige Forandringer, hvad der dog vist kun var lidet ønskeligt eller hensigts-

mæssigt. Jeg troer derfor, at, naar man fæstter Opmærksomheden paa, at dette er en Lov, hvorved en Byrde eller et Paalæg paa Statens Borgere skal bevilges, bør man blive staaende ved alene at omhandle denne Bevilgning, og reent holde ude derfra alle andre Bestemmelser. Dette er for mig en overveieende Betragtning for at stemme imod Lovudkastets § 2.

Justitsministeren: Ja, jeg har allerede ved Sagens forrige Behandling udtalt mig om, at jeg i det Hele maa dele den Anskuelse, som af den høitagtede 5te Landsstingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) særdeles stærkt er bleven gjort gjældende, at man maa ønske, om muligt, at undgaae i en saadan Bevilgning at optage Bestemmelser, som skulle gjælde for en længere Tid, og som skulle fastsætte Regler, der ligge udenfor det egentlige Formaal for Bevillingsloven. Men jeg troer dog, at der i det nærværende Tilfælde er tilstrækkeligt gyldige Grunde til at gjøre en Undtagelse fra denne Regel, og jeg troer, at Undtagelsen er af den Bestaafenhed, at der ikke kan være nogen væsentlig Betænkelighed ved i dette Tilfælde at tilstede den. Det er disse Betragtninger, der have gjort, at jeg, efter at have confereret med Marineministeriet og de øvrige Udskrivningsautoriteter, som jeg ansaae det nødvendigt at conferere med om Sagen, er gaaet ind paa i dette Lovudkast at optage de Regler, som forekom mig at ville ordne Udskrivningsfølgen paa en langt bestemtere, med de øvrige for Udskrivningsvæsenet gjældende Regler mere overensstemmende Maade, end der efter de hidtil bestaaende Regler kunde anses at være Tilfældet. Det er heller ikke saa overmaade afvigende fra de Regler, der hidtil have været fulgte, naar det i nærværende Lovudkast er foreslaaet, at Udskrivningen skulde stee efter Alderen; thi, da det i Motiverne er oplyst, at det Antal, der behøves for det forestaaende Aar, vilde kunne erholdes mellem de yngste Aldersklasser, saa er det meget sandsynligt, at man da vilde kunne erholde de Allerfleste af dem, der behøves til Udskrivningen, blandt det Mandskab, der har gjort de færreste Logter, og som for Størstedelen slet ikke have Familie, eller navnlig ikke ere gifte eller have